

αναζήτηση...

Αρχική

Υλη

Επικοινωνία

Γιατί να γίνω μέλος

ΔΙΑΘΕΣΙΜΕΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Αρχείο

Νοέμβριος, 2018
 Οκτώβριος, 2018
 Αύγουστος, 2018
 Απρίλιος, 2018
 Δεκέμβριος, 2017
 Νοέμβριος, 2017
 Οκτώβριος, 2017
 Σεπτέμβριος, 2017
 Αύγουστος, 2017
 Ιούνιος, 2017
 Μάιος, 2017
 Απρίλιος, 2017
 Μάρτιος, 2017
 Φεβρουάριος, 2017
 Ιανουάριος, 2017
 Δεκέμβριος, 2016
 Νοέμβριος, 2016
 Οκτώβριος, 2016
 Σεπτέμβριος, 2016
 Ιούλιος, 2016
 Ιούνιος, 2016
 Μάιος, 2016
 Απρίλιος, 2016
 Μάρτιος, 2016
 Φεβρουάριος, 2016
 Ιανουάριος, 2016
 Δεκέμβριος, 2015
 Νοέμβριος, 2015
 Οκτώβριος, 2015
 Σεπτέμβριος, 2015
 Αύγουστος, 2015
 Ιούλιος, 2015
 Ιούνιος, 2015
 Μάιος, 2015
 Απρίλιος, 2015
 Μάρτιος, 2015

Σχετικά άρθρα

ΣΟΠΕΝΧΑΟΥΕΡ
 SHOOT / GET TREASURE /
 REREAT
 ΒΑΛΙΑ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
 ΒΑΣΙΑ ΛΑΚΟΥΜΕΝΤΑ
 ΕΞΟΔΟΣ
 ΚΡΗΤΕΣ
 CORPUS CHRISTI
 ΕΛΛΗ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
 (2012)
 ΤΙ ΒΟΥΛΗ ΘΑ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙΣ
 ΜΩΡΗ;
 CORPUS CHRISTI
 ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΑΓΟΡΙΑ II
 ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΛΦΕΣ
 ΔΕΡΜΑ
 ΔΕΡΜΑ

THAT FACE

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Κυριάκη

THAT FACE
 της POLLY STENHAM

Η 22χρονη συγγραφέας έκανε ένα επιτυχές ντεμπούτο στο Royal Court στο Λονδίνο με το έργο αυτό, το οποίο αποσπά στιγμιότυπα και δράσεις από τον βίο μιας αστικής οικογένειας του 2000, που παρουσιάζει όλα τα απαραίτητα χαρακτηριστικά ώστε να κατοχυρωθεί ως τυπικό δείγμα της εποχής μας, ιδανικό για σύγχρονο αστικό δράμα. Εδώ κλασικά ο πατέρας είναι απών, ψυχρός κι απόμακρος, επικριτικός και αφοσιωμένος στις επιχειρήσεις του, η μητέρα αλκοολική, νευρωτική και πνιγμένη στα χάπια, τα παιδιά άθιασα, νευρικά, με ταραγμένη ψυχοπαθολογία και τάση για κάθε λογής ακρότητα. Πρότυπα ηρώων γεννημένων στη δεκαετία του εξήντα, που παρέλασαν από τις σελίδες του Σάλιτζερ, της Άγουντ, της Μάσφληντ, του Γουέλς και του Μπρήστον Έλλις και μετακόμισαν προς το τέλος του εικοστού αιώνα στο σεμιλλούντ και στο θεατρικό σανίδι για να δώσουν ακόμα καθαρότερο το στίγμα μιας εποχής που εξωτερικεύει την παρακμή της τραβώντας στα άκρα την παραβατική συμπεριφορά με στόχο να ηρωοποιήσει την αυτοκαταστροφή και την ηθική και πνευματική παρακμή του επερχόμενου κόσμου.

Τώρα βέβαια θα πρέπει να επισημάνουμε εδώ πως τουλάχιστον στη χώρα μας, η γενιά που χαρακτηρίζεται και ως «**τα παιδιά του i-rod**», κατά τη συγγραφέα και το δελτίο τύπου, δεν παρακολουθεί θέατρο, ούτε μελετά λογοτεχνία. Ίσως μια κινηματογραφική ταινία να τραβούσε το ενδιαφέρον της αλλά όλη η υπόλοιπη καλλιτεχνική παραγωγή που της απευθύνεται, αναγκαστικά καταναλώνεται από ενήλικες με ελάχιστες εξαιρέσεις. Και φυσικά η γραφή της νεαρής Εγγλέζας επ' ουδενί θυμίζει Πίντερ, Άλμπι, Ουίλλιαμς και Τσέρτσιλλ και μάλιστα όλους μαζί σε ένα κράμα, κάτι που αν σκεφτεί κανείς για τι συγγραφείς μιλάμε, θα ήταν αδιανόητο αν δεν ήταν απλώς ανόητο. Το έργο μας δίνει γλαφυρούς τους κοινότυπους ως το βάθος τους χαρακτήρες, δημιουργεί έναν ακταρμά στον οποίο παίζουν μπάλα το οιδιπόδειο της μητέρας με το γιο, η σύγκρουσή της με την κόρη, οι εξαρτήσεις από ουσίες, ο αδιάφορος σύζυγος κι ένα τσούρμιο από έφηβους που όπως όλοι οι έφηβοι κάνουν ό,τι μπορούν για να τραβήξουν την προσοχή, μετατρέποντας την εμπειρία της ενηλικίωσής τους σε σπαραξικάρδιο δράμα. Τώρα, γιατί εκστασιαστήκαν οι κριτικοί του Λονδίνου, θα σας γελάσω. Κάτι θα ξέρουν κι αυτοί περισσότερο αν και τελικά έδωσαν αλλού το βραβείο. Η αλήθεια είναι πως το έργο δεν έχει ούτε τη διεισδυτικότητα του Βόρτεξ, ούτε τον γοητευτικό παραλογισμό του «Τρομεροί γονείς», ούτε την ανατρεπτικότητα και το βάθος του «Ποιος φοβάται την Βιρτζίνια Γουλφ». Ευτυχώς που για την ώρα δεν σκέφτηκαν να παρομοιάσουν τη συγγραφέα και με την εκρηκτική Σάρα Κέιν κι έτσι γλύτωσε το «Καθαροί πια» από την ανίερη σύγκριση. Οι ήρωες περιστρέφονται γύρω από την ανία τους και διαχειρίζονται τις διαστροφές τους με μια σειρά εκρήξεων οργής, χωρίς να προβληματίζονται ιδιαίτερα ούτε για τις συνθήκες που τους περιβάλλουν, ούτε γι' αυτές που οι ίδιοι δημιουργούν. Κλαίνε βέβαια και θρηνούν όσο τους παίρνει για να μη φανούν και ιδιαίτερα συναισθηματικοί και χαθεί η λάμψη της σκληρότητας που επιδεικνύουν αλλά εν τέλει οι τραυματικές τους εμπειρίες δεν είναι πιο επώδυνες απ' αυτές ενός Όλιβερ Τουίστ ή ακόμα και μίας Χιονάτης.

ΕΛΛΗ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
01/13
Η ΦΟΝΙΣΣΑ
ΕΛΛΗ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΟΙ ΧΑΛΑΣΟΧΩΡΗΔΕΣ
ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ
ΓΟΥΛΦ
ΒΟΥΤΣΕΚ
ΡΙΧΑΡΔΟΣ II
ΟΙ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΙ. ΜΙΑ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΖΩΗ
ΒΑΚΧΕΣ
ΑΙΜΙΛΙΑ ΥΨΗΛΑΝΤΗ
Η ΜΑΖΩΧΤΡΑ
ΦΙΛΙΩ ΧΑΙΔΕΜΕΝΟΥ
Η ΑΓΑΠΗ ΑΡΓΗΣΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ
HEDDA GABLER
ΠΕΡΣΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΑ
Η ΑΓΑΠΗ ΑΡΓΗΣΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ

Η παράσταση δεν κατάφερε να αναδείξει ιδιαίτερα το έργο, το οποίο απαιτούσε καταγιστικούς ρυθμούς κι αδιάπρωτη δράση και λειτουργήσε μάλλον υπονομευτικά στην ανάδειξη των χαρακτήρων, καθώς η σκηνοθεσία παρέμεινε συνηρητική και μάλλον άτονη. Ωστόσο αντλήθηκαν ενδιαφέρουσες ερμηνείες από νεαρότερα μέλη του κάστινγκ.

Μετάφραση: **Υακίνθη Παπαδοπούλου**
Σκηνοθεσία: **Νίκος Χαραλάμπους**
Σκηνικά – Κοστούμια: **Κωνσταντίνος Ζαμάνης**
Φωτισμοί: **Νίκος Καβουκίδης**
Δραματουργική Επεξεργασία: **Θωμάς Βούλγαρης**
Βοηθός σκηνοθέτη: **Μαρίνα Υψηλάντη**

Παίζουν:
Αιμιλία Υψηλάντη
Γιάννης Ζαβραδινός
Μιχάλης Καλαμπόκης
Βάσια Λακουμέντα,
Βάλια Παπακωνσταντίνου
Φιλομήλα Χριστοφόρου.

ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΓΩ

Ελευσινίων 15, στάση Μετρό Μεταξουργείο
Τηλέφωνο: 210-5201.684

